FOTBAL FOTBAL FOTBAL

ETAPĂ COMPLETĂ ÎN CATEGORIILE B ŞI C

Duminica aceasta amatorii de fotbal sînt, pe jumătate, în vacanţă: nu vor putea asista la meciuri din cadrul categoriei A. În schimb, etapă completă atît în categoria B cît şi în categoria C. Care meciuri ies în evidenţă?

În prima serie a categoriei B, liderul, Progresul Bucureşti are un meci greu la Brăila unde Constructorul, cu toate că ocupă locul 10, a demonstrat în repetate rînduri că, pe teren propriu, capătă puteri înzecite... Tot în prima serie, C.F.R. Paşcani, proaspăt înapoiată din turneul întreprins în R.S.S. Moldovenească, va întîlni o altă formaţie bucureşteană — Metalul. În rîndul celor mai importante partide ale acestei serii trebuie trecută şi aceea care se va disputa la Rm. Vîlcea, între Oltul şi Dinamo Bacău. În seria secundă, cel mai important meci se dispută la Baia Mare, unde Minerul, fără Sasu în formaţie — selecţionat în lot pentru meciul cu Portugalia — întîlneşte pe Vagonul Arad, rezultatul interesînd partea superioară a clasamentului. Un derbi al jumătăţii de jos se va disputa la Reşiţa: C.S.M. — C.S.M. Sibiu. Dar echipa clasată pe primul loc? A.S.A. Tg. Mureş va întîlni pe teren propriu formaţia din Cîmpia Turzii. Privind prin prisma clasamentului (A.S.A. ocupă primul loc iar Ind. sîrmei C. Turzii pe cel de al 8-lea), A.S.A. porneşte ca mare favorită în acest meci, dar Ind. sîrmei a dovedit în repetate rînduri că ştie să se mobilizeze la partidele importante.

În categoria C, cu trei etape înainte de final, cele mai palpitante jocuri se anunţă cele de la Iaşi (Locomotiva — Textila Buhuşi), Braşov (derbiul local dintre Metrom şi Tractorul), Timişoara (C.F.R. — Minerul Deva) şi Copşa Mică (Metalul — Gloria Bistriţa).

Programul „Cupei României" — etapa din 21 noiembrie

În cadrul „Cupei României", duminică 21 noiembrie sînt programate următoarele meciuri: Foresta Fălticeni—Chimia Suceava; Textila Buhuşi—Dinamo Bacău; Petrolul Moineşti—Oţelul Galaţi; Fructexport Focşani—Constructorul Brăila; Portul Constanţa — Progresul Bucureşti; Cimentul Medgidia—Ştiinţa Bucureşti; Dîmboviţa Bucureşti—Metalul Bucureşti; Rapid Ploieni — Metalul Tîrgovişte; Dunărea Calafat—Oltul Rm. Vîlcea; Victoria Călan—Gaz metan Mediaş; Minerul Ghelar—C.S.M. Sibiu; Muncitorul Reşiţa—Jiul Petrila; U.M.T. Timişoara—Vagonul Arad; Gloria Iosia—Clujeana Cluj; Unio Satu Mare—Minerul Baia Mare; Ştiinţa Tg. Mureş—Ind. sîrmii C. Turzii; Soda Oc. Mureş—A.S.A. Tg. Mureş; A. S. Aiud—Poiana Cîmpina.

Toate jocurile vor începe la ora 10.30 dimineaţa.

Este ultima etapă de cupă din anul 1965, cîştigătorii acestor meciuri jucînd, în continuare, cu echipe de categoria A.

Duminica trecută, în etapa „Cupei României", o echipă din categoria oraş II Bucureşti, Dîmboviţa" a eliminat o formaţie de categoria B C.F.R. Roşiori. Iată o fază în careul oaspeţilor (tricouri vărgate)

Foto: N. Tokacek

NOTE

GOLAVERAJ: 2–31 !!

În actualul campionat republican de juniori, activează în seria a IV-a echipa Dunărea Giurgiu, care deţine o „performanţă" rar întîlnită: în opt etape tinerii fotbalişti giurgiuveni nu numai că n-au cîştigat nici o partidă dar n-au reuşit nici măcar un rezultat de egalitate! Mai mult, în şapte din cele opt meciuri susţinute, ei n-au înscris nici un gol. Cele două goluri — golaverajul echipei: 2—31 — au fost marcate în meciul cu Flacăra Moreni, pe teren propriu.

Această comportare sub orice critică a juniorilor de la Dunărea se datoreşte lipsei de interes pe care o manifestă consiliul asociaţiei faţă de tinerii fotbalişti. Nu mai puţin vinovat este şi instructorul Niculae Nemţescu care se „ocupă" de pregătirea juniorilor de la „Dunărea".

TR. BARBĂLATĂ-coresp.

OARE SĂ FI UITAT SPECTATORII CLUJENI?

Faptele s-au petrecut în min. 68 al meciului Ştiinţa Cluj—Steagul roşu. După perioada de inactivitate, cauzată de accidentarea din meciul de la Ankara, Vasile Alexandru încă se resimte. Din lipsă de pregătire fizică el n-a mai putut face faţă jocului, deşi s-a străduit să realizeze acest lucru. În această situaţie, normal, antrenorii au găsit cu cale să-l înlocuiască cu Georgescu, fiindcă nici Pexa nu e complet restabilit. Nu mică ne-a fost însă mirarea cînd am văzut modul în care a reacţionat publicul la această înlocuire, acelaşi public care ani de zile l-a aplaudat pe doctorul Georgescu pentru aportul deosebit, pentru contribuţia adusă la succesele echipei locale (vezi înapoierea la Cluj cu „Cupa României", precum şi cu trofeul decernat jucătorului cu cea mai îndelungată activitatea la... acelaşi club). Publicul a avut o atitudine de neînţeles, apostrofîndu-l pe Georgescu de la intrarea pe teren şi apoi pe antrenorul Sepci, care a făcut schimbarea. S-ar putea ca unii spectatori să simpatizeze pe un jucător sau pe altul. Dar a aici şi pînă la manifestările negative, cu totul nejustificate — şi care se răsfrîng asupra întregii formaţii este un drum. Iată de ce ne gîndim că la apropiatul meci cu Atletico Madrid lucrurile nu se vor repeta şi că în clipe mai dificile miile de spectatori clujeni vor fi alături de jucătorii lor, angrenaţi într-o întrecere de prestigiu. Aceste încurajări vor constitui un atu în plus pentru realizarea unei comportări remarcabile.

C. ALEXE

Ştiri... Ştiri...

ARBITRUL G. POP, SUSPENDAT PE 3 ETAPE

Luînd în discuţie arbitrajul prestat de arbitrul Gavrilă Pop — Braşov la meciul Dinamo Bucureşti — Petrolul, Colegiul central de arbitri a hotărît să-l suspende pe trei etape.

MECI INTERNAŢIONAL AMICAL

● **BUZAU (prin telefon).** — În prezenţa a 3 000 de spectatori, echipa Metalul Buzău, care activează în campionatul regional, a întrecut formaţia bulgară Septemvri Slava Mihailovgrad din categoria B, cu scorul de 3—0 (2—0). Golurile au fost înscrise de Tănase, Stan Stelian şi Caloianu.

Marin Dumitru-coresp.

RESTANŢĂ ÎN CATEGORIA C

MANGALIA (prin telefon). — Marina Mangalia a susţinut cea de a doua restanţă a sa: 1—1 (1—1) cu Electrica Fieni. Golurile au fost înscrise de Marinescu (min. 24) pentru Marina şi Iancu (min. 41) pentru Electrica.

EMIL DUMITRESCU-coresp.

Selecţionata categoriei A–S.V. Hanovra 96, mîine pe stadionul „23 August"

(Urmare din pag. 1)

Hanovra 96: M. Ionescu — Popa, Nunweiller III, C. Dan, Greavu — Ghergheli, Georgescu — Pîrcălab, Dumitriu, Sasu, S. Avram.

După cum se vede se încearcă o formulă pe baza echipelor Rapid şi Dinamo, care dau fiecare cîte patru jucători, la care se mai adaugă cîte unul de la Petrolul, Minerul Baia Mare şi Steaua. Primii înlocuitori ai unsprezecelui de mai sus pentru meciul de mîine sînt prevăzuţi a fi Hălmăgeanu, Dridea I şi Badea, *de unde rezultă că semnele de întrebare legate de alcătuirea formaţiei privesc posturile de fundaş central dreapta şi acelea de înaintaşi centrali, pentru ultimele candidînd nu mai puţin de 5 jucători:* Dumitriu, Ionescu, Sasu, Dridea I şi Badea. *Trebuie spus că la această mare incertitudine în jurul vîrfurilor centrale a contribuit şi uşoara accidentare a lui Ion Ionescu, care nu se ştie dacă va putea fi recuperat în timp util pentru jocul cu Portugalia.*

Echipa S. V. HANOVRA 96 *a sosit aseară, în Capitală, aureolată de o frumoasă victorie, repurtată miercuri în „Cupa oraşelor tîrguri": 5—0 în dauna formaţiei Porto (locul 3 în campionatul portughez), care, în pariteză fie spus, a dispus, recent, cu 2—0 de Benfica. În meciul de mîine, S. V. Hanovra 96 va alinia următoarea formaţie:* Podlasly — Fuchs, Ketler — Mittrowski, Laszig, Mülhausen—Hoff, Siemensmeyer, Roeckamp, Nix, Bandura. *Rezerve:* Grunenberg, Baldauf şi Klose. *În privinţa jocului cu selecţionata categoriei A, antrenorul* Helmuth Kronsbein *ne-a declarat:* „Dorim să facem un joc valoros în compania echipei române, pe care o apreciem foarte mult. Ne obligă şi bunele rezultate obţinute de echipa mea în ultimul timp, precum şi... respectul faţă de public."

Sistemele în fotbal — un ghid tactic, nu ceva rigid, imuabil

Cîteva observaţii pe marginea cărţii „Sistemul cu patru fundaşi"

La scurt timp după apariţia excelentei cărţi a lui C. Teaşcă despre campionatul mondial din 1962, iată că Editura UCFS oferă fotbaliştilor o nouă carte despre jocul lor: **„Sistemul cu patru fundaşi"**, de Virgil Economu. Este vorba despre o carte consacrată mult răspîndiţei inovaţii lansate de brazilieni în 1958 şi care de atunci a făcut o carieră respectabilă, fiind adoptată de multe echipe din toate ţările şi folosită de majoritatea echipelor noastre. Cu atît mai legitim este interesul faţă de tematica volumului.

Cartea îşi justifică apariţia printr-o serie de calităţi evidente. În primul rînd este demnă de subliniat valoarea documentară a lucrării. Autorul a strîns un vast material informativ cu privire la tactică şi a luat în consideraţie acest aspect din jocul echipelor, dovedind erudiţie şi spirit critic ascuţit.

Deosebit de reuşit este capitolul despre **„Apărarea în linie şi jocul la ofsaid"** în care se analizează cu profunzime această tactică al cărei „stegar" este echipa belgiană Anderlecht. Bine redactată şi plină de sugestii foarte actuale este partea lucrării consacrată tacticii loviturilor libere, capitol la care echipele noastre manifestă deficienţe serioase.

Tot din dorinţa de a îndruma jocul echipelor noastre spre un fotbal modern şi eficace rezultă desigur şi lăudabila intenţie a autorului de a insista îndeosebi asupra jocului fără minge, asupra demarcării, mobilităţii, asupra necesităţii de a varia ritmul de joc, precum şi asupra tehnicităţii ca primă condiţie a aplicării tacticilor moderne. Toate acestea dovedesc că autorul lucrează în strîns contact cu realităţile fotbalului nostru şi că lucrarea s-a născut din dorinţa de a contribui la dezvoltarea acestuia.

Volumul se sprijină pe o rodnică şi îndelungată experienţă în acest domeniu de activitate, experienţă pe care ing. V. Economu o foloseşte, în general, cu pricepere şi pe care este dornic s-o transmită şi altora. Tocmai de aceea sîntem îndreptăţiţi să pretindem unei lucrări de acest fel care nu urmăreşte numai scopuri de popularizare, ci mai ales scopuri didactice, maximum de exactitate, accesibilitate şi claritate. Or, în această direcţie lucrarea prezintă unele deficienţe care ar fi putut să fie evitate printr-o colaborare mai atentă între autor şi editură.

Este drept că autorul a înlăturat multe din vechile sale confuzii terminologice apărute în lucrările precedente, unde termenii **sistem, metodă** şi **concepţie de joc** erau folosiţi nu întotdeauna corespunzător. Dar au mai rămas şi în prezenta lucrare destule. De exemplu la **„Caracteristicile sistemului"** (pag. 55) se vorbeşte, de fapt, despre concepţia de joc care ar putea caracteriza alt sistem modern, iar sub titlul **„Concepţie de joc"** se vorbeşte despre... **însuşirile** temperamentale ale jucătorilor noştri.

De asemenea, autorul pune semnul egalităţii între **sistemul cu patru fundaşi** şi **diagonala braziliană** (pag. 28) atunci cînd este ştiut că sistemul cu patru fundaşi a apărut în 1958, iar „diagonala" a fost folosită de mult de brazilieni şi nu reprezintă, propriu-zis, un **sistem** ci o manevră tactică ce poate fi folosită şi în alte sisteme, nu numai în cel brazilian. De asemenea, autorul nu lămureşte nici faptul dacă sistemul de apărare cu trei fundaşi + „măturător" îl consideră ca făcînd parte din sistemul cu patru fundaşi sau nu?

Nu lipsesc nici contradicţii care pot crea nedumeriri. De pildă, la pagina 44 se pretinde că jocul modern cere neapărat păstrarea mingii la „firul ierbii", pentru ca la pagina 55 să recomande pasele lungi (evident pe sus), ca apoi în toată lucrarea să militeze pentru joc direct **(biloque** sau cu devierea paselor) ceea ce evident se execută mai rar pe jos şi mai mult la semi-înălţime sau pe sus (!). Tot astfel, autorul consideră dominarea la mijlocul terenului ca o condiţie a succesului (pag. 44), omiţînd contraatacul care face ca dominarea la mijlocul terenului să nu fie absolut necesară. El neglijează totodată tacticile prin care echipele renunţă voit la această dominare pentru a-şi întări atacul şi apărarea în dauna mijlocaşilor; ceea ce de fapt caracterizează majoritatea echipelor care practică 4—2—4, dar care nu dispun de jucători excepţionali, capabili să rezolve problemele mijlocului de teren cu numai doi jucători.

În general, nu putem fi de acord cu poziţia autorului în a privi sistemul 4—2—4 ca „o culme a tacticii", de vreme ce multe din echipele fruntaşe pe plan mondial au depăşit oarecum acest stadiu. Într-adevăr, echipa Braziliei joacă încă din 1962 sistemul 4—3—3 şi în prezent caută alte modalităţi tactice. Echipa U.R.S.S. foloseşte şi ea 4—3—3, echipele Ungariei, Italiei şi Cehoslovaciei au folosit un „măturător", iar cea a Angliei un sistem derivat din WM. Tocmai de aceea ar fi fost recomandabil ca autorul să insiste mult mai mult asupra sistemului 4—3—3 (care nu este o simplă variantă a sistemului 4—2—4), dar care corectează unele slăbiciuni ale sistemului 4—2—4. Aceasta pentru că este accesibil mai mult echipelor fără jucători cu valoare excepţională.

Autorul condamnă cu vehemenţă folosirea „măturătorului", considerînd că apărările de acest fel impietează asupra unui joc în spirit ofensiv. Nu putem fi de acord nici cu acest fel de a privi problema. Oricare sistem poate fi aplicat în spirit ofensiv sau, dimpotrivă, defensiv. A privi sistemele ca un cadru fix, rigid şi imuabil este o concepţie dogmatică. Apoi nici nu este realist a condamna un sistem, numai din considerente estetice sau temperamentale, dacă cu el se poate obţine rezultate favorabile. Depinde însă de concepţia tactică şi de posibilităţile tehnice şi fizice ale echipei dacă un sistem este aplicat ofensiv sau defensiv. Mészölyi, „măturătorul" echipei Ungariei, se intercalează în linia de fundaşi cînd echipa sa recuperează mingea, permiţînd unui fundaş să susţină ofensiva. Acelaşi lucru face şi Picchi, „măturătorul" lui Inter, cînd ia locul lui Fachetti pentru a permite acestuia să atace şi să marcheze goluri. A. C. Milan joacă „catenaccio" în spirit ofensiv. Internazionale aplică sistemul cu un măturător şi trei fundaşi, cînd ofensiv (ca, de pildă, în partida primă cu Independiente), cînd defensiv (returul aceluiaşi joc), după nevoile tactice ale echipei. Independiente Buenos Aires aplică sistemul 4—2—4, dar îngrămădeşte chiar şi 10 jucători în apărare cînd joacă în deplasare. Acelaşi lucru fac şi echipele braziliene cînd aplică sistemul 4—4—2, cum a făcut echipa Braziliei în recentul joc de la Moscova. În general, sistemul trebuie să fie privit nu ca ceva rigid, ci ca un ghid tactic pentru o raţională repartiţie a forţelor echipei, în cadrul căreia să se poată manifesta atît ofensiva, în formele cele mai variate (de la contraatac fulgerător pînă la atac temporizat), cît şi apărarea (axată pe zonă sau concentrată). Altfel cădem în dogmatism şi frînăm elanul creator de tactică al echipelor noastre. Un lucru trebuie să fie clar pentru specialiştii noştri: nu vom realiza nimic copiind un sistem după cărţi, chiar dacă are girul unor campioni. Este timpul să nu mai fim doar elevi silitori, ci SĂ CREĂM TACTICA DE CARE AVEM NEVOIE. Să luăm exemplu de la rugbiştii şi handbaliştii noştri.

Iată de ce, după părerea mea, analiza făcută de autor felului în care aplică echipele noastre sistemul cu patru fundaşi nu elucidează toate problemele.

Exagerat este prezentată victoria echipei noastre olimpice la Sofia, în 1964, victorie obţinută împotriva reprezentativei olimpice a Bulgariei care nu a fost alcătuită din cei mai buni jucători ai ţării vecine. De altfel, comportarea ulterioară a echipei noastre olimpice la Tokio a arătat valoarea acestei victorii.

În altă ordine de idei, trebuie spus că lucrarea ar fi avut de cîştigat dacă ar fi fost mai riguros sistematizată.

Studiind cursul de fotbal al lui N. Roşculeţ unde problemele de acest fel sînt tratate cu rigoare ştiinţifică, autorul actualei lucrări ar fi putut evita unele neclarităţi şi ar fi contribuit într-o măsură mai mare la stabilitatea unei metode unitare de expunere a problemelor teoretice ale fotbalului.

Ar fi fost firesc ca lucrări teoretice de acest fel să se ghideze în organizarea materialului după lucrările catedrei de specialitate a Institutului de Cultură Fizică.

Dar şi aşa, cartea **„Sistemul cu 4 fundaşi"** a lui Virgil Economu constituie o lucrare valoroasă, necesară tehnicienilor cît şi fotbaliştilor noştri. Adăugată la celelalte lucrări ale aceluiaşi autor, privită în mod critic, ea îmbogăţeşte literatura de specialitate, încă destul de săracă.

TUDOR VASILE

Însemnări de lector